

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

30 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Elena Covalenco,

Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun, Iurie Bejenaru

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului

Teaca Ruslan XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 23.10.2017 - 26.02.2018;

2. Instanța de apel: 16.03.2018 - 15.05.2018;

3. Instanța de recurs: 28.06.2018 - 30.10.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 26 februarie 2018, Teaca Ruslan a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, săvârșită față de Sudelea Boris și recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii față de Lupașco Iurie și în baza art.290 alin.(1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătoriei Criuleni din 31 martie 2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă integral și dispusă încasarea din contul lui Teaca Ruslan în beneficiul lui Lupașco Iurie a prejudiciului material în mărime de 40000.

S-a dispus încasarea din contul lui Teaca Ruslan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei.

2. Prima instanță a constatat că Teaca Ruslan, în perioada 20 august-04 septembrie 2017, data exactă nu a putut fi stabilită, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a pătruns în domiciliul lui Lupașco Iurie din XXX, de unde a sustras pe ascuns bunuri, și anume: o bicicletă de tip sport la prețul de 10000 lei, un motoferăstrău de marca „Stihl” la prețul de 5000 lei, un ciocan pneumatic de marca „Bosch” la prețul de 12000 lei, un perforator-electric de marca „Makita” la prețul de 2000 lei, un disc-almaz pentru polizor unghiular la prețul de 1800 lei, un lanț metalic pentru motoferăstrău de marca „Stihl” la prețul de 320 lei, o mapă din piele la prețul de

500 lei, o giacă din piele de culoare neagră la prețul de 3400 lei, o geacă din stofă impermeabilă de culoare albastră la prețul de 1700 lei, o giacă din stofă impermeabilă de culoare neagră la prețul de 1700 lei, un costum sportiv din stofă de culoare sură combinat cu albastru și negru, la prețul de 2000 lei, o cămașă de culoare albă, cu mâneci lungi, cu desene în formă de urși, la prețul de 900 lei, o cămașă de culoare neagră, cu mâneci lungi, la prețul de 1200 lei, o pereche de adidași de marca „Puma”, de culoare albă, la prețul de 1700 lei, o pereche de adidași de culoare roșie combinat cu negru, cu inscripția „Bayota”, la prețul de 600 lei, o servietă pentru bărbați, din piele la prețul de 1000 lei, o centură neagră din piele la prețul de 1700 lei, o centură din stofă și piele de marca „Pierre Cardin”, de culoare albastră combinat cu roșu la prețul de 4000 lei, un tricou de culoare sură combinat cu bej, cu inscripția „Harridet” la prețul de 300 lei, un pulover de culoare sură, cu linii de culoare alba, la prețul de 300 lei, o pereche de pantaloni sportivi de marca „Terra Nova”, de culoare neagră, la prețul de 600 lei, un costum sportiv de culoare albastră, de marca „Acefbis”, cu inscripția pe spatele vestei a textului cu litere de culoare albă „Moldova”, la prețul de 2000 lei, o lansetă pentru pescuit cu mulinetă de marca „WEF200 Gear Ratio Teben”, la prețul de 1700 lei, o lansetă pentru pescuit cu mulinetă cu inscripția „CB540”, la prețul de 400 lei, o lansetă fără mulinetă, de culoare neagră, la prețul de 100 lei, un borcan cu volumul de 3 l. cu miere, la prețul de 600 lei, un ceas mecanic de mână de marca „Fossil”, la prețul de 20000 lei, un cuțit de vânatoare cu husă din piele naturală de culoare cafenie, la prețul de 4000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Lupașco Iurie un prejudiciu material în proporții considerabile, în mărime totală de 81520 lei.

Tot el, pe parcursul anului 2017, data exactă nu a putut fi stabilită, a purtat și păstrat până la data de 06 septembrie 2017, la domiciliul său din XXX, fără autorizația corespunzătoare, 9 cartușe care, potrivit raportului de expertiză nr.34/12/l-R-4954 din 13.09.2017, fac parte din categoria munițiilor letale, de calibrul 7,62 mm „TT” (7.62x25mm), de modelul anilor 1930/1933, cu lovitură centrală, utile pentru efectuarea tragerii din arme.

Prin rechizitoriu, i s-a incriminat lui Teaca Ruslan că, la începutul lunii iunie 2017, data exactă nu a putut fi stabilită, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea ușii de la intrare, a pătruns în gospodăria lui Sudelea Boris din XXX, de unde pe ascuns a sustras un centru muzical de model „Panasonic” la prețul de 4900 lei, cu care s-a ascuns de la fața locului, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea achitării lui R.Teaca de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, săvârșită față de B.Sudelea, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care R.Teaca să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii față de B.Sudelea, la 2 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare și conform art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată să-i fie adăugată parțial pedeapsa neexecutată, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis asupra achitării inculpatului; - instanța nu a luat în considerare

declarațiile părții vătămate B.Sudelea și ale martorilor, neîntemeiat apreciindu-le critic;
- instanța nu a soluționat chestiunile prevăzute de art.385 alin.(1) pct.1), 3), 4), 11), 15) Cod de procedură penală;

- avocatul V.Tripac în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei lui R.Teaca pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, săvârșită în privința lui Iu.Lupașco și art.290 alin.(1) Cod penal, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, invocând că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră; - instanța nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului pe parcursul judecării cauzei, că și-a recunoscut vina, de situația familială și că părinții sunt în vârstă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, apelul declarat de către avocatul V.Tripac în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de către procuror a fost admis, casată parțial sentința doar în latura penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care R.Teaca a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Lui R.Teaca, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani și 2 luni închisoare, și cea prevăzută de art.290 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani și 2 luni închisoare, iar conform art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixată prin sentința Judecătoriei Criuleni din 31 martie 2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

Cu referire la achitarea inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, privind sustragerea bunului material de la B.Sudelea, instanța de apel a indicat că, reieșind din prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, prima instanță a dat o apreciere arbitrară probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și eronat a dispus achitarea lui R.Teaca, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Viceversa, instanța de apel a constatat că Teaca Ruslan, la începutul lunii iunie 2017, data exactă nu a putut fi stabilită, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea ușii de la intrare, a pătruns în gospodăria lui Sudelea Boris din s.Ustia, r-nul Dubăsari, de unde pe ascuns a sustras un centru muzical de model „Panasonic” la prețul de 4900 lei, cu care s-a ascuns de la fața locului, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

În acest sens, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului este pe deplin probată prin ansamblul de probe administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de instanța de apel, inclusiv având în vedere prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, și anume: declarațiile părții vătămate B.Sudelea și actele cauzei – plângerea părții vătămate din 12.07.2017; procesele-verbale de cercetare de la fața locului din 17.08.2017 și de confruntare dintre inculpat și partea vătămată, fiind

întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Consecvent, instanța de apel a menționat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat este doar o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, iar concluziile primei instanțe referitor la faptul că în ședință s-a stabilit că inculpatul a luat bunul în folosință temporară cu acordul proprietarului B.Sudelea și o astfel de faptă nu formează componența de sustragere, contravin probelor administrate, enumerate supra.

Or, potrivit declarațiilor părții vătămate, aproximativ la data de 02.06.2017, fiind la domiciliul său împreună cu M.Panfilii, alias „Puică” au servit băuturi alcoolice până seara târziu și se aflau în stare de ebrietate alcoolică avansată. Cu M.Panfilii se aflau în camera din casă și tot acolo au dormit. În holul casei cânta centrul muzical, astfel după ce au adormit centrul muzical a rămas să cânte. Ușa de la intrare în casă era încuiată, putea fi deschisă doar din interior. Următoarea zi, dimineața, aproximativ la ora 08.00, s-a trezit și a depistat lipsa centrului muzical și altor bunuri materiale. M.Panfilii la fel era prezent și a văzut că lipsesc aceste bunuri. Dimineața ușa de la intrare în casă era deschisă, cu semne vizibile de deteriorare. Tot atunci a presupus că cineva pe timp de noapte a pătruns în casă și i-a sustras bunurile. Ulterior, de unul singur a fost la sectorul de poliție și s-a adresat pe acest fapt, dar nu a depus plângere. Tot atunci, șeful de post V.Mîrza a mers la domiciliul lui, unde i-a comunicat despre furtul comis. Tot în acea zi, aproximativ la ora 11.00, a fost telefonat de la sectorul de poliție de către V.Chirilov care i-a spus să se prezinte la sectorul de poliție, unde V.Chirilov i-a restituit centrul muzical, iar celelalte bunuri nu i-au fost restituite. Ulterior, de la alte persoane din sat, a auzit că centrul muzical la primărie a fost adus de către R.Teaca și din acest motiv îl bănuiește pe el. Nu a depus inițial plângere la poliție în privința lui R.Teaca, deoarece V.Chirilov i-a spus că se va clarifica singur.

Instanța de apel a respins argumentul inculpatului, precum că a luat bunul în folosință temporară cu acordul lui B.Sudelea or, potrivit poziției părții vătămate, aceasta nu a împrumutat în genere centrul, comunicând că și ușa de la casă a fost deteriorată.

Cu referire la apelul avocatului V.Tripac în numele inculpatului, instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată de către acesta doar în partea stabilirii pedepsei penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, săvârșită față de Iu.Lupașco și art.290 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, că infracțiunile au fost săvârșite cu intenție, în scop de cupiditate, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, că a comis infracțiunile incriminate în prezenta cauză penală, fiind în interiorul perioadei de probațiune, că la locul de trai se caracterizează negativ, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a determinat categoria și termenul pedepsei penale.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul B.Druță în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.2), 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui R.Teaca să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar probele și

circumstanțele cauzei; - nu a înlăturat toate îndoielile apărute, care urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului; - nu a ținut cont de argumentele invocat de partea apărării în apel, bazându-se doar pe apelul acuzatorului și fără a ține cont de efectul devolutiv al apelului; - eronat a constatat, contrar celor constatate în sentință, că inculpatul a săvârșit față de B.Sudelea fapta infracțională imputată și nu a ținut cont de declarațiile martorului M.Panfilii; - vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii săvârșite față de B.Sudelea nu este probată; - în partea stabilirii pedepsei pentru infracțiunea comisă față de Iu.Lupașco și cea prevăzută de art.290 alin.(1) Cod penal, instanța nu a luat în considerare că R.Teaca a solicitat o pedeapsă mai blândă, din considerentul că este tânăr, celibatar și că și-a recunoscut vina în săvârșirea faptelor imputate, iar recunoscându-l vinovat și de comiterea infracțiunii față de B.Sudelea, i-a stabilit o pedeapsă mai aspră, agravându-i situația.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis parțial, din următoarele considerente.

În sensul art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

În susținerea recursului, recurentul invocă temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.2), 6) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, deși nu a fost indicat expres, din textul recursului, Colegiul penal a constatat că, recurentul a invocat, inclusiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, imputată a fi comisă față de B.Sudelea și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, pentru infracțiunile prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, săvârșită față de Iu.Lupașco și art.290 alin.(1) Cod penal, erori care se încadrează în pct.8) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal reține că, deși recurentul a invocat drept temei al recursului pct.2) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală - instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33, nu l-a desfășurat în textul recursului, așa cum prevede art.430 pct.5) Cod de procedură penală, instanța de recurs fiind în imposibilitate să aprecieze plauzibilitatea temeiului invocat.

În contextul celor expuse și raportând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri și-au găsit confirmare, doar în partea stabilirii pedepsei penale.

Astfel, după cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui R.Teaca în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, pentru acțiunile comise față de B.Sudelea, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a constatat că inculpatul a sustras de la acesta, pe ascuns, un centru muzical de model „Panasonic”, vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate, de fapt, nefiind probată.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Consecvent, Colegiul constată că instanța de apel, în condițiile art.414 alin.(1) și 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în prima instanță și suplimentar în instanța de apel, inclusiv audiind repetat inculpatul și partea vătămată B.Sudelea (f.d.48, 49 v.3), verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui R.Teaca de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, pentru acțiunile comise față de B.Sudelea - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile, să fie justă și întemeiată, fiind întrunite toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Conform textului deciziei, instanța a conchis că vinovăția lui R.Teaca se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate nemijlocit în instanțele de judecată, și anume: prin declarațiile părții vătămate B.Sudelea, potrivit cărora, după două ore de la anunțarea poliției despre dispariția centrului muzical „Panasonic”, bunul i-a fost restituit de către colaboratorii de poliție, care l-au găsit la R.Teaca. Cu inculpatul nu sunt prieteni și nu i-a dat centrul muzical cu împrumut. Și actele cauze: plângerea părții vătămate din 12.07.2017; procesele-verbale de cercetare de la fața locului din 17.08.2017 și de confruntare dintre inculpat și partea vătămată din 15.08.2017.

Probele indicate sunt detaliat descrise în hotărârea recurată, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială, astfel fiind indubitabil dovedită prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate și respectiv, vinovăția acestuia.

Complementar, Colegiul penal constată că recurentul își întemeiază recursul în principal pe aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, considerând că instanța de apel și-a întemeiat hotărârea pe presupuneri, precum și că nu a ținut cont de declarațiile martorului M.Panfilii.

Cu referire la acest ultim aspect, reieșind din procesul-verbal al ședinței instanței de apel din 08.05.2018, instanța de recurs reține că instanța de apel a examinat declarațiile martorului M.Panfilii (f.d.57 v.3).

Mai mult, acesta a declarat că inculpatul nu a împrumutat de la B.Sudelea centrul muzical vizat în dosar. Totodată, a menționat că, în dimineața în care B.Sudelea a depistat lipsa bunului, l-a telefonat pe sectoristul V.Chirilov și i-a comunicat despre aceasta, iar peste 2 ore, au fost chemați la sector, unde lui B.Sudelea i-a fost restituit centrul muzical, care i-a și comunicat că bunul a fost găsit la R.Teaca (f.d.35, 92-93 v.2).

Alte declarații ale martorului M.Panfilii, la materialele cauzei, nu sunt. Or, potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată din 22.12.2017 și 10.01.2018 (f.d.8, 9 verso), martorul în perioada examinării cauzei penale în prima instanță a fost internat în spital, fiind imposibilă prezentarea lui în instanță, instanța dând curs cererii procurorului de a da citire declarațiilor lui M.Panfilii (f.d.10 v.3).

Prin urmare, argumentele recurentului, potrivit cărora instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorului M.Panfilii, nu sunt nici întemeiate și nici relevante.

Complementar, instanța de recurs menționează că solicitările recurentului bazate pe argumente ce țin de aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, nu constituie temei pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

Totodată, instanța de recurs notează că, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel din 08.05.2018 (f.d.56 v.3), instanța a verificat dacă participanții la proces nu au alte probe noi sau dacă este necesară cercetarea suplimentară a probelor administrate de către organul de urmărire penală și în procesul judecării cauzei penale în prima instanță, stabilind că probe suplimentare nu sunt, partea apărării nu a prezentat și nu a solicitat examinarea altor probe (f.d.56 v.3).

Prin urmare, vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, săvârșită față de B.Sudelea este pe deplin și fără echivoc dovedită, argumentele recurentului invocate în acest sens, fiind neîntemeiate, decizia instanței de apel în acest sens fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel în partea condamnării inculpatului în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, pe episodul părții vătămate B.Sudelea, redate succint la pct.4 al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997*).

Cu referire la pedeapsa penală stabilită de pentru săvârșirea infracțiunii menționate, instanța de recurs conchide că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, că a fost săvârșită în scop de cupiditate, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, că infracțiunea a fost comisă în perioadă de probațiune, stabilită pentru o infracțiune săvârșită anterior, că la locul de trai se caracterizează negativ, de circumstanțele atenuante și agravante, precum de influența pedepsei aplicate asupra

corectării și reeducării vinovatului, corect determinând categoria și termenul pedepsei penale, de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, săvârșită de către R.Teaca față de Iu.Lupașco și infracțiunea prevăzută de art.290 alin.(1) Cod penal, instanța de recurs reține că inculpatul și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea acestora, decizia instanței de apel fiind criticată doar în partea stabilirii pedepsei.

În context, instanța de recurs sesizează că prima instanță la condamnat pe R.Teaca în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, pentru săvârșirea infracțiunii față de Iu.Lupașco, la 2 ani închisoare și în baza art.290 alin.(1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare.

În virtutea art.409-410 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. În limitele prevederilor stipulate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului. Instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Astfel, potrivit normelor pre-citate, prin efectul devolutiv al căii de atac se înțelege condiționarea examinării apelului doar în privința apelantului și calității lui procesuale, cât și examinarea tuturor aspectelor de fapt și de drept, inclusiv în afara motivelor invocate în apel, dacă acestea sunt *în favoarea inculpatului* ori apelantului. Prin declararea apelului se provoacă o verificare multilaterală de fapt și de drept a sentinței, verificare care se efectuează în măsura în care hotărârea a fost atacată, în baza materialelor din dosar doar în privința acelor fapte care au format obiectul judecării în prima instanță. În conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, *pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.*

Contrar acestei norme, instanța de apel, examinând apelurile declarate de către procuror și avocatul V.Tripac în numele inculpatului, a decis asupra respingerii apelului ultimului și admiterii apelului procurorului, care *a solicitat casarea sentinței doar în partea achitării lui R.Teaca de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, săvârșită față de B.Sudelea* și a casat sentința în latura penală, a rejudecat cauza și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care R.Teaca a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, pentru fapta săvârșită față de B.Sudelea, iar pentru infracțiunile prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, săvârșită față de Iu.Lupașco și art.290 alin.(1) Cod penal, a fost condamnat la 2 ani și 2 luni închisoare, și respectiv, 2 ani închisoare. În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani și 2 luni închisoare, iar conform art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecută fixată prin sentința anterioară, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

Prin urmare, instanța de recurs constată că instanța de apel, deși a admis recursul procurorului, care a contestat sentința doar în partea achitării lui R.Teaca de sub

învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, săvârșită față de B.Sudelea și a casat sentința parțial, în latura penală, a pronunțat o nouă hotărâre, inclusiv în partea pedepselor aplicate pentru infracțiunile prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, săvârșită față de Iu.Lupașco și art.290 alin.(1) Cod penal, care nu au fost contestate de către procuror, stabilindu-i inculpatului pentru acestea, pedepse mai aspre decât au fost stabilite de către prima instanță, în rezultat, și o pedeapsă definitivă mai mare, fapt ce contravine normelor de procedură penală, enunțate supra.

Astfel, instanța de apel a ieșit din limitele apelului declarat de către procuror, mărindu-i inculpatului termenele de executare a pedepselor penale, stabilite prin sentință, necontestate cu apel, fără a-și motiva decizia în acest sens.

Consecvent, Colegiul penal amintește că potrivit art.413 alin.(1) Cod penal, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1.

Potrivit art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și *motivată*.

După cum s-a menționat mai sus, instanța de apel, reținând probele administrate în cauză, a conchis că vinovăția lui R.Teaca în săvârșirea infracțiunii săvârșită față de B.Sudelea a fost cert dovedită, astfel Colegiul penal consideră corectă decizia instanței de apel în partea condamnării inculpatului pe acest episod în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal. Totodată, instanța de recurs atestă că, la stabilirea pedepsei pentru infracțiunile prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, săvârșită față de Iu.Lupașco și art.290 alin.(1) Cod penal, instanța de apel i-a stabilit inculpatului pedepse arbitrare, ieșind din limitele apelului declarat de procuror, motiv pentru care, decizia instanței în această parte urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În context, Colegiul penal atestă că, potrivit recursului, recurentul invocă, precum că pentru infracțiunile prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, față de Iu.Lupașco și art.290 alin.(1) Cod penal, lui R.Teaca i-au fost stabilite pedepse prea aspre.

Examinând acest argument al recursului, prin prisma normelor penale și a circumstanțelor cauzei, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat.

Or, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, instanța de recurs reține că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor mai puțin grave, de

motivul acestora și că au fost săvârșite cu intenție, de persoana inculpatului, care se caracterizează negativ la locul de trai, că anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, comisă cu intenție și că a săvârșit infracțiunile incriminate în prezenta cauză penală în perioadă de probațiune, fapt ce denotă pericolul social sporit pe care îl prezintă inculpatul, de condițiile de viață ale acestuia, că nu este încadrat în câmpul muncii, de circumstanțele atenuante și agravante, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a determinat categoria și termenul pedepsei penale, fiind una echitabilă, apreciind că o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Colegiul penal reține că recurentul invocă, precum că instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina.

În acest sens, Colegiul penal menționează că este lăudabil faptul că R.Teaca și-a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunilor incriminate, însă la stabilirea unei pedepse echitabile este foarte importat și faptul că anterior inculpatul a mai fost condamnat, fiindu-i aplicată o pedeapsă penală cu suspendarea condiționată a executării ei (f.d.48-50 v.2), doar că acesta nu a profitat de șansa acordată de instanță și nu a mers pe calea corijării și reeducării, săvârșind, în perioada de probațiune, cu intenție, alte infracțiuni.

Colegiul penal reiterează că în prezenta cauza penală, R.Teaca a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii față de Iu.Lupașco, în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii față de B.Sudelea și în baza art.290 alin.(1) Cod penal.

Consecvent, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui R.Teaca urmează ai fi aplicata pedeapsa conform prevederilor art.84 Cod penal, iar ținând cont de faptul că acesta a comis infracțiunile în termenul de probațiune, stabilit prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari din 31.03.2017, pedeapsa definitivă acestuia urmează a-i fi stabilită prin adăugarea parțială a părții neexecutate a pedepsei fixate prin sentința anterioară.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

În consecință, Colegiul penal conchide de a admite recursul ordinar declarat de avocatul B.Druță în numele inculpatului, cu casarea parțială a hotărârii contestate, în latura pedepsei stabilite acestuia, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea respectivă.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Teaca Ruslan, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, în cauza penală în privința lui Teaca Ruslan, în partea stabilirii pedepsei acestuia pe art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal (episodul cu partea vătămată Lupașcu Iurie) și art.290 alin.(1) Cod penal, și pedepsei definitive în baza art.84, 85 Cod penal, și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit căreia:

Lui Teaca Ruslan, recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal i se stabilește pedeapsa de 2 ani închisoare, iar în baza art.290 alin.(1) Cod penal i se stabilește pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare.

Se menține decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, prin care Teaca Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare (episodul cu partea vătămată B.Sudelea).

În baza art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i se stabilește pedeapsa de 4 ani închisoare, iar în temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată, se adăugă parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 31 martie 2017, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 4 ani și 2 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 noiembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru